

HALLUR VAR HÆDDAR- PUNKTIÐ

Í AUGUST MÁNAÐI SPÆLDI HALLUR JOENSEN Á CONTRYFESTIVAL Í SILKEBORG. ODDBJØRN VÁGSLÍÐ VAR VIÐ Á FERÐINI OG HEVUR SKRIVAV FERÐAFRÁSØGN. HETTA ER TRIÐJI OG SEINASTI PARTUR AV FRÁSØGNINI

3. PARTUR

Oddbjørn Vágslíð
post@socialurin.fo

Sum Jytte segði, so liva vit country-fjepparar í Føroyum, ikki í okkara tíðsaldri. Hon sipar nokk til tann meira siðbundna countrytónleikin, sum hann framfórði. Hallur sigur so, at nú skrúva vit tíðina aftur til, tá ið countrytónleikurin byrjaði at koma út á plátum. Vit fara aftur til 1933 og hoyra »Peach Picking Time Down In Georgia«. Eitt fyrbrigdi, sum vit ikki høvdu uppliva á festivalinum var, at dansigólvið frammanfyri pallin, bleiv ikki nýtt til at dansa á. Men ein partur av fólkinum reisti seg upp, og stóðu frammanfyri pallin og hugdu at Halli, ímeðan hann framfórði.

Síðani greiddi Hallur frá, at við hansara høgru lið, sat steelguitarleikarin Jákup Zachariassen, sum bæði var hansara produsari og hevði skrivað tekstir til allar sangirnar, á nýggjastu fløguni hjá sær »Enn stendur hurð mín opin«. Hallur greiddi frá, at teir nú friggjakvøldið høvdu fingið tekstin umsettan úr Skotlandi, av familju hjá Jákupi. Hann var síðani sendur sum teldupost til teir. Og nú kundi hann so syngja tann føroyska countrysangin »Enn stendur hurð mín opin« á enskum fyri fystu ferð á Country festivalinum í Silkeborg. Og so bleiv »Still My Door Stands Open« sungin. Og hann vísti seg at rigga sera væl. Serliga damurnar vísu seg at taka hann til sín. Kanska hurðin hjá onkrari enn stóð opin.

Hallur segði víðari, at teir vóru allir føroyingar í bólkinum. Síðani spurdi hann, um nakar føroyingur var til staðar á festivalinum. »Ja« rópini rungaðu um

allan festivalin, og tað bleiv veittra við teimum føroysku pappírsfløggunum. Hallur greiddi frá, at hann í 16 ár hevði spælt tónleik í Jyllandi, og at her vóru nógv kend andlit, sum hann kendi aftur. Hann segði, at hann hevði givið 3 fløgur út, og tað var eitt navn, sum var við á øllum fløgnum, og tað var John Prine. Og so sang hann »Speed of the Sound of Loneliness«.

Sang til pápa sín

Síðani greiddi Hallur frá, at familjan hjá sær sat ímillum áhoyrararnar. Og saman við teimum vildi hann syngja ein sang til pápa sín Karl Andre, sum er har uppi. Og peikaði hann upp í luftina. So framfórdu tey »Let's Turn Back The Years«, sum Hank Williams hevur gjørt. Jákup Zachariassen spældi eina strofu av hesum sangi á steelguitar í besta Don Helms stíli. Hann var steelguitarleikari hjá Hank Williams.

Men lívið gongur víðari segði Hallur. Og treiv í »Smile« á enskum, sum makkaraparið Jákup Zachariassen við orðum, og Martin Joensen við lagi, so meistarliga hava gjørt og givið okkum.

Síðani spurdi Hallur, um nakar var til staðar, sum kendi gamla bólkin hjá sær »Western Blues«.

Og »ja« rópini rungaðu um alla áhoyrarafjældina. So kenna tit kanska hesar, segði hann, og treiv í »Storms Never Last«. Síðani kom »Nobody's Child« og »Green, Green Grass of Home«. Og so segði hann »føroyingar, syngið við«. Og so kom »Fagra blóma« á føroyskum.

Ein bólkur uppá uml. 20 fólk við Eiler Østerø av Skipanesi, ein fyrrverandi »Western Blues« guitarleikari, stóð á odda frammanfyri pallin. Øll høvdu

hendurnar um herðarnar á hvørjum øðrum og svingaðu í takt við Føgru blómu. Og rómurin vildi ongan enda taka. Tað vóru 2 pør sum fóru at dansa. Restin stóð fullkomuliga trøllabundin frammanfyri pallin. Ja, sjálvt tann ljóshærda kvinnuligi fotografurin, sum Sosialurin hevði á staðnum, sang við.

Og Oddbjørn fekk at sanna, at danir dámdu hetta lag. Bilførarin í tí stóru limosinuni, sum koyrði Hall út á festivalokið, segði við hann, tá ið hann fekk at vita, at hetta vóru føroyingar. »Du må synge Fagra blóma. Ikke på dansk, heller ikke på engelsk. Det skal være den færøske udgave«.

Síðani tók hann »Walking The Floor Over You«. Ein klassiskur linedance sangur. Og vóru tað nógvir line dansarar, sum tá fóru upp á gólv, í einum horni av dansiøkinum.

Stóra endanummarið

Hallur fekk sær nú ein smakk av einari vatnflösku, sum hann hevði frammanfyri sær, slerdi á guitaran, og segði. Um tit spyrja meg, hvat fyri countrystíl mær dámar best, so er tað hesin. Og so treiv hann í »Someday You'll Call My Name«, ein av yndissangnum hjá Hank Williams senior.

Øll kenna vit Johnny Cash við »San Quentin«. Á somu LP er eitt lag, sum eitur »Give my love to Rose«. Vit eru so heldigir, at blíva nr. 2 í Europa innan country við hesum lagi. So nú fáa tit lagið her, segði hann.

Síðani greiddi Hallur frá, at Charley Pride hevði verið á vitjan í Føroyum, og at hann framfórði fyri honum, ímeðan Charley sat í salinum. Charley hevði fingið at vita, at hansara lag »Crystal Chandelier«, var umsett til føroyskt, av úrmælinginum og tónasmiðinum

Martin Joensen. Og vildi hann hava Hallur, at syngja lagið fyri sær á føroyskum. Og síðan kom »Gyltu Ljósa-krúnurnar«, við tí eyðkenda klappinum, tá ið man slær lógvarnar saman, í takt við tónleikin.

Síðani greiddi Hallur frá Kristinu Bærendsen, sum stóð við hansara lið, at hennara síðsta framførsla var í Klaksvík fyri nøkrum døgum síðani, har hon sang saman við Bobby Bare.

Nú var hon so komin eitt trin longur upp, tí nú skuldi hon syngja saman við sær. Allir áhoyrararnir flentu.

Nú leið ímóti endanum. Og so kom sangurin, sum skuldi gerast hæddarpunktið á Silkeborg Country festivalinum 2011. Hallur segði, at tá ið hann var úti og sang, so vildi hann altíð hava »Seven Spanish Angels«. Og hann fáa tit nú. Hallur slerdi á guitaran nakrar ferðir. Gekk inn á pallin, boygdi fyrst høvdið framvirk, og kastar tað so upp í loft. Líka sum, nú gevi eg alt, eg eigi. Gekk út ímóti mikrofonini aftur, og so kom »Seven Spanish Angels«.

»He looked down into her brown eyes«. Hallur sang fysta ørindi og niðurlagið. Síðani tók Kristina mikrofonina av og sang, »She reached down and picked the gun up, that lay smokin' in his hand«. Síðani kom Hallur inn aftur, og sungu tey bæði lagið liðugt. Hetta hóvaði fjældini, at hoyra eina kvinnurødd við hesum lagi. Beint frammanfyri pallin stóð Alex Bærendsen, kanska við tárur og lýddi á, meðan dótturin sang. Og so komu øll tey taktfastu klappini frá allari manna-fjældini. Og fólkin byrjaðu at reisa seg upp og stóðu og klappaðu, alt meðan Hallur presenteraði tónleikarabólkin hjá sær. Hetta var ein stór løta, og so treiv hann í niðurlagið aftur. Jytte

